

56.

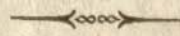
R 50

MS = 834.

1119

Eesti - ma Ma - wäe

sda : laulud.

RA 4.

Ülespandud

Jürri kihelkonna õpetaja

N. J. Winfler.

Keiserlikko Ülemade loaga, kes kolide ülle Tartu
Linna seätud.

Tallinnas,
trükkitud Gresseli Kirjadega
1807 aastal.

56.

I.

Sda wasto walmistamisē aial.

Wifil: Warum sind der Thränen ic.

Mis meil wessi silmas?
Mis se kurwastus?
Kas jo siin Ma-ilmas
Woitnud kawwalus?
Ei! mo armad wennad!
Jummal ellab weel;
Olgem agga wapprad,
Eiis saab keik heaks teal.

Waatkem ülles röömsast
Jēsa pole weel!
Omma lašte waewast
Polle tal hea meel.
Kes siin rahho rikwad,
Neid ta loppetab;
Ja kes rahho noubwad,
Neid ta õnnistab.

TRÜ Raamatukogu

23001

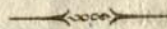
Waras sai surma
 Merre pohja sees;
 Eest ta mõttes kurja
 Ommas süddames.
 Langema ka peab
 Uške Pabilon;
 Jummal keik siin seab,
 Utleb Salomon.

Waat! Jehowa annab
 Kuulda omma heält;
 Waat! ta abbi paistab
 Neil jo illewelt.
 Meie Keisri Herra
 On jo walmistud,
 Et Ma-ilma kárra,
 Nüüd saaks lõppetud.

Oh, mo hing! siis tunne
 Rahho waewaske!
 Meie ello murre
 On kui pimme d.
 Waat! se d lááb móda,
 Annab páwal maad;
 Kui weel nuttab südda,
 Siis jo rõõmsaks saad.

Kes siin agga otas
 Õsel páwani,
 Selles páike paistab
 Jálle õhtoni.

Ja se kirri ütleb,
 Et, mis sünnib teát,
 Neile kassuks tulleb,
 Kennel bige meel.

2.

Jummalaga : játmisfe laul.

Wist! Auf, auf! ihr Brüder und seid stark ic.

Nüüd, mehhed, olgem tuggewad!
 Üks kibbe tund on ká;
 Meid kutsub sõtta sda-heäl,
 Ja keik, mis meil on armas weel,
 Jááb meist nüüd járrele,
 Jááb meist nüüd járrele.

Mei ümber seisab hulgakest
 Üks kallis rahwõke,
 Ja Jummal on meid sellega
 Jo kofkõllitnud werrega;
 Nüüd temmast lahkume,
 Nüüd temmast lahkume.

Siin andwad hallid wannemad
 Kát nuttes poiale,
 Seäl seiswad wennad, õed ka,

Ja sõbrad nabri-meestega,
 Keik nutuvad ärdaste
 Keik nutuvad ärdaste.

Ja oh! kui näotumaks läind
 Se waene prudife.
 Ja naeste kiska ikka peäl
 Ja laste halle nutto heäl
 Käib läbbi süddame,
 Käib läbbi süddame.

Sepärast, mehhed, ruttagem,
 Ja wotkem lahkuda!
 Se wiwitus, waat! agga teeb
 Et südda wägga raskeks jääb,
 Ja ei woi parrata,
 Ja ei woi parrata.

Eiis jäge Jummalaga nüüd!
 Teil olgo kindel meel!
 Ja uskuge, et Jummal teid
 Ni hästi aitab, kui ka meid;
 Sest ta on siin ja seal,
 Sest ta on siin ja seal.

Tei' cest nüüd sõtta lähhame
 Ja meie Keisri cest:
 Se mõtte teeb meid tuggewaks,
 Ja kautab ka sutumaks

Keik kartust süddamest,
 Keik kartust süddamest.

Et hoopligo siis waenlane!
 Ja tulgo wiuhaga!
 Kui teie peäle mõtleme
 Siis lõme wasto wapraste,
 Ja Jummal meiega,
 Ja Jummal meiega.

Kes langeb meie seltsi sees,
 Se hüab sures weel:
 „Oh, wennad, mehhed, woitlege!
 Nüüd Jäsa-ma peäl mõtlege!“
 Ja sures rõmoga
 Ja sures rõmoga.

Kui waenlane siis hirmo saand,
 Ja lahkus igga poolst;
 Siis tänname keik süddamest
 Suurt Jummalat, kes teie cest
 Ka heldest kannud hooft,
 Ka heldest kannud hooft.

Nüüd jäge Jummalaga keik!
 Teil olgo kindel meel!
 Ja uskuge, et Jummal teid,
 Ni hästi aitab, kui ka meid;
 Sest ta on siin ja seal,
 Sest ta on siin ja seal.

3.

Sda: laulud, marsi peäl laulda.

Wiß! Ergreife das Glas und stoß mit an! ic.

Niüd mehhed, sõtta! sõtta niüd!

Seft waenlafel on paljo siüd;

Se werri, mis ta raistkanud,

Se warra, mis ta risunud,

Niüd taewa pole kistsendab,

Ja temma wästo tunnistab.

Sepärrast, wennad, sõtta niüd!

(Reif lauljad)

Wennad, sõtta niüd!

Kus temma jälled tunnufse,

Seäl nälga, katko leitafse,

Seäl waesed lapsed lõpymatta,

Ja naesti=rahwas abbita,

Seäl wiimsed ride=hilbudke

Jo rahwa selgast kistafse.

Sepärrast, wennad, sõtta niüd!

(Reif lauljad)

Wennad, sõtta niüd!

Ei sadda aastä parranda

Mis temma rikkuß tunniga;

Oh, hallid mehhed, nuttage!

Kus on niüd teie wäew ja tõ?

Reif teie põllud leinawad,

Ja teie maiad põllewad.

Sepärrast, wennad, sõtta niüd!

(Reif lauljad)

Wennad, sõtta niüd!

Ei rahwas tulle Kirriko,

Se rööwli anguks tehtud jo;

Ei labfed wäljal mängimas,

Need waesed on jo maggamas;

Ei weikfed tulle koiogi,

Need waenlaseß jo tappeti.

Sepärrast, wennad, sõtta niüd!

(Reif lauljad)

Wennad, sõtta niüd!

Et Saksä=ma jo ikke al,

Seft surustab ta Preussi=maal,

Ja ruttas meie pole ka,

Ni tulle, kui ka mödgaga;

Ka meie werd ta himmustas,

Ka meil ta otfa ähwardas.

Sepärrast, wennad, sõtta niüd!

(Reif lauljad)

Wennad, sõtta niüd!

Sepärrast, mehhed, ruttagem!

Ja nago müür keif seisagem!

On waenlan' õppind sõddamees,

Süis meil on digus süddames;

Ja tulles kurja nouuga,
 Ja Jummal soddid meiega.
 Sepärrast, wennad, sotta nüüd!

(Reik lauljad)

Wennad, sotta nüüd!

Ja mehed! ifka eddasi!
 Siis waenlane lobb taggasi.
 Kes digust tallab jallaga,
 Ja mängib teise ommaga,
 Se mei' eest koio ruttago
 Eht löpko, Jummal parrago!
 Sepärrast, wennad, sotta nüüd!

(Reik lauljad)

Wennad, sotta nüüd!

4.

Wiit: Einst war ein Riese Goliath u.

Üks suur mees olli ennemuist
 Pilt Kolsjat nimmeaga;
 Ja hadde olli süsi = nuust,
 Ja juuksed mustad ka,
 Ja temma silmad piirgastid
 Et hundidki jo hirmusid.

Ja konti polest olli ta
 Just nago hobbone;
 Sest olli temma kartmatta

Ja ilbe koggone;
 Ja su ka olli hirmus lai
 Ja iggameest ta kohhe loi.

Wast = kühbar peas pealegi,
 Kaud = rie selgas ka,
 Ja nättis kurrat issegi,
 Eht pörgust ollowa.
 Ja pigi = wars se olli wiist
 Kui löngo = poom, üks pörgo riist.

Ni tulli temma allati
 Isralit laimama:
 „Kas on teil meest, kes julgestäki
 „Mo wasto tappelsda?
 „Kes on ni julge, tulgo se
 „Et lödn ta kontid purrukste.“

Siis tulli seält üks lambrine,
 Üks noor ja weike mees,
 Sel polnud muud, kui leppike
 Ja kirwira pouna sees.
 Se hüdis: minne, poe sa!
 Jehowa nimmel tullen ma.

Ja wiiskas kohhe lingoga
 Ja pähhä, wata, ni,
 Et mahhalanges walloga
 Pilt Kolsjat silmili;
 Siis wottis Lawet rahhoga
 Ja peat ärraraiuda.

Kui waenlane siis surustab,
 Siis wotta uskuda,
 Et temmagi ni hirmo saab,
 Kui Koljat häbbiga;
 Ja woitle ni kui Dawet ka,
 Siis woimust saad ehk kirwega.

5.

Wißt: Ein frohes Leben führen wir ic.

Res polle walmis sõale
 Kui waenlan' peäle tulleb,
 Ja tahhab hoida kõrwale
 Kui abbi tarwis lähhäb,
 Se on üks ärrapdligud mees,
 Tal andkem wõlki kätre,
 Ehk naeste-rahwa seltsi sees
 Ja kuddugo meil sukke.

Ja kui ta waenlast emalt näab,
 Siis jooksko temma metsa,
 Ja waatko, kuidas waenlan' teeb
 Ja sugguwdsäl otsa;
 Ja isse waene kuiwago
 Kui känd siis metsas ärra,
 Et temmal, Jummal parrago,
 Ei lapsi egga leiba.

Jääb temma agga paigale
 Kui waenlane jo liggi:
 No siis ta tehko noppeste
 Keik aitad, kirstud lahti,
 Ja andko tänna wiisokest,
 Ja home jälle rahha,
 Siis wiimse rie- hilibokest,
 Ja winaaks omma nahka.

Ja siis ta saatko kerjama
 Ni lapsed kui sa naese,
 Ja isfat halli peaga,
 Ja emmat, kes on haige;
 Ja isse agga lõppego
 Siis omma häbbi rundes,
 Ja möda metsi hulkugo,
 Täis kartust, nago jännes.

Oh hädda selle rahwale,
 Kel nisuggused mehhed!
 Se langeb ja ei tousege,
 Et nutwad lapse- lapsed.
 Kui pu, mis ärrakoritud,
 Ni on se waene rahwas,
 Saab keikist ärrapdigatud,
 Ja seisab ifka waewas.

Mis au ja kitus agga sel,
 Kes Issa- ma eest seisab,
 Ja kelle kindel mehhe- meel

End sda aial näitab!
 Ja on kui taewast kinnitud,
 Keif waatwad temma peäle,
 Ja sawad temmast kinnitud,
 Ja kuulwad temma heäle.

Ja lähhäb eele julgeste,
 Mi kui üks Ingel taewast;
 Keif teised tagga järrele,
 Ei ükski holi waewast.
 Ja lapsed, naesed, wannemad,
 Keif tedda õnnistawad,
 Ja nende silma = piisarad
 Ja kitust juttustawad.

Ja kui üks loukoer sõddis ta,
 Sest Keisri eest ta woitleb;
 Ja surma orgus kartmatta,
 Sest omma maad ta kaitseb.
 Kui kaljo on ta kindel meel,
 Kui jõggi temma wahwus;
 Ja surm ja hirm käib temma eel,
 Ja jälgedes on woimus.

Se waenlane saab rõhnutud
 Ja langeb omma auko;
 Ja rahwas, kes on peästetud,
 Se laulab tänno = laulo.
 Ma = tüttred rõmustellwad
 Et nored mehhed wahwad,

Ja nende hallid wannemad
 Jo uoudwad pulma = road.

Ja oh! mis rõmo mehhele,
 Kes Jäsa = maad on kaitstud,
 Ja omma suggu = rahwale,
 Mut õnne walmistanud!
 Keif lapsed temmast laulawad,
 Keif auustawad tedda,
 Ja nored, wannad, piarwad
 Tal jälle rõmo tehha.

Ja kui ta wanna ca sees
 Ma = ilma mahhajättab;
 Siis seisab murrese iggamees,
 Ja iggamees siis nuttab.
 Ja rahwa palwed satawad
 Ja hinge Lõja ette,
 Ja Inglid taewast annawad
 Tal ello = kroni kätte.

